

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Alle de EU-bestemmelser, der er indført, skal jo også overholdes, og så må vi simpelt hen gøre det, at vi sætter os ned og ser på, hvad det er fornuftigt at samarbejde om. Når det gælder kriminalitet på tværs af landegrænserne, går vi selvfølgelig ind for, at man skal hjælpe hinanden i et internationalt politisamarbejde, og det har vi i øvrigt aldrig lagt skjul på.

Så vil jeg vende tilbage til, om det har noget formål at nedlægge en pædofilforening. Det har i hvert én fordel, og det er, at vi sender et klart signal til de pædofile og fortæller dem: Vi ønsker ikke, at I skal etablere jer i foreninger, for vi bryder os slet ikke om det, I praktiserer. Det er et meget klart og tydeligt signal, som vi kan sende ved at forbyde dem at åbne deres egne foreninger, for så føler de lige pludselig, at det ikke er legalt at være de personer, de er.

Formanden:

Tak til fru Pia Kristensen, og så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Indimellem kunne jeg såmænd godt ønske mig tilbage i det sidste årtusind, nærmere bestemt tilbage til dengang, jeg startede i Folketinget som suppleant i 1977.

Kl. 19.25

Havde vi dengang haft en debat, som drejede sig om det emne, vi debatterer i dag, nemlig nogle meget, meget væsentlige ting om ytringsfrihed, grundlov og forbud eller ikke forbud mod foreninger, så var der sket det, at Præsidiet havde lagt dette – frem for noget mere eller mindre tekniske energidebatter – på et spændende tidspunkt, og i hvert fald halvdelen af Folketingets medlemmer havde siddet og lyttet, og mange, ikke bare ordførerne, havde deltaget aktivt i debatten, fordi det er noget principielt og noget væsentligt for et demokrati og for samfundet – og for pressen for nu også at skyde på dem, når jeg skyder på så mange andre inklusive min egen folketingsgruppe.

Der havde været sort af journalister deroppe, fordi politikerne ville have sagt, at det er noget væsentligt for det samfund, vi har bygget op, og den grundlov, vi har, og som vi 179 har skrevet under på.

Jeg tog lige grundloven op af skuffen, for selv om jeg har læst den mange gange, så indrømmer

jeg blankt, at jeg ikke kan alle 89 paragraffer, i hvert fald ikke i den rigtige rækkefølge.

Men det, vi diskuterer her i dag, er jo bl.a. § 77. Det er den, der siger de væsentlige ting, i hvert fald at enhver er berettiget til på tryk – og jeg understreger: enhver er berettiget til på tryk – i skrift og i tale at offentliggøre sine tanker, og at censur og andre forebyggende forholdsregler ingen sinde på ny kan indføres.

Og så kommer den næste paragraf, som vi også diskuterer, § 78, om, at borgerne kan samles uden varsel, og at foreninger, der virker ved eller søger at opnå deres mål ved vold osv., kan opløses ved, at forskellige ting er opfyldt.

Men det er jo altså en spændende debat og en meget væsentlig debat, og det er også derfor, der kommer mange forskellige nuancer frem, også indimellem lidt forskellige fra medlemmer af samme parti.

Jeg kom til at tænke på et citat og prøvede lige at lede efter det og fandt det ikke, men jeg skal gengive det, som jeg husker det – meningen er i hvert fald god nok. Det var den franske filosof Voltaire, der for et par hundrede år siden i en diskussion med en politisk modstander, som efter Voltaires og for øvrigt også min opfattelse havde nogle meget outrerede og frygtelige og i og for sig uacceptable holdninger, sagde: Jeg er uenig med min modstander på enhver måde, men jeg vil kæmpe til min dødsdag for hans ret til at fremkomme med disse synspunkter.

Det var jo i virkeligheden flot sagt. Og det er vel i virkeligheden noget af det, der har dannet grundlaget for, at grundlovens fædre helt tilbage i 1849 satte denne paragraf ind i den første danske frie grundlov, at enhver er berettiget til på tryk, i skrift og i tale at offentliggøre sine tanker. Det gælder også de tanker, der er os vederstyggelige og væmmelige og uacceptable, hvad enten det er politisk eller andet. Det er grundreglen, og det synes jeg vi skal holde fast i.

Nu lagde jeg mærke til, at fru Pia Kristensen sagde, at hun var – skal vi sige – stand in, det skulle have været hr. Peter Skaarup, der var ordfører, men han var forhindret. Og jeg bed mærke i, at hr. Peter Skaarup jo udtrykte meget, meget flot i går i Folketingssalen nøjagtig de samme synspunkter, som jeg her har. Han havde et spørgsmål til statsministeren og sluttede med, at han godt ville spørge, om statsministeren var enig i, at indgreb i ytringsfriheden er bekymrende for demokratiet, uanset hvor i verden de finder sted. Og det var statsministeren heldigvis enig i.